

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

gerne, i Tilslutning til, hvad det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen sagde, ganske kort sige, at Udbyttet er 6 pCt. af selve Virksomheden, men der er en Række Ting — det blev ogsaa nævnt af det ærede Medlem Hr. H. C. Andersen —, der gør, at man har ment, det var forsvarligt at give yderligere 1½ pCt. Desuden er der dertil at sige, at der er vel ingen tilbage af de oprindelige Aktionærer fra 1872, dem, der har Aktierne til Pari, og Dagskursen ligger omkring 175, hvilket betyder, at man faar omkring 4 pCt. af sine Penge. Og som det er sagt fra forskellig Side, kan man ikke vide, hvordan Fremtiden stiller sig; det vil i høj Grad afhænge af, om Rørsukkeret igen viser sig paa Verdensmarkedet, og derfor er der intet galt i det. I øvrigt kunde en socialdemokratisk Minister først i 30erne gaa med til 7 pCt., hvilket vilde svare til 10 pCt. i Dag efter den Udvikling, som har fundet Sted; der var dengang ingen socialdemokratisk Ordfører, som skældte ud over det, men nu, hvor der har været en stor Stigning i Udgifterne, er det forfærdelig galt at give 6 + 1½ pCt. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa det Spørgsmaal, jeg finder Ordningen fuldt forsvarlig.

Det ærede Medlem Hr. C. E. Christiansen var ogsaa inde paa, at det ikke var særlig godt med den ekstra Pris for Arealernes Forøgelse, som vi indførte i Fjor til Fordel for Roedyrkerne og Roearbejderne. Det ærede Medlem brugte Ordet Hysteri om Mangelen paa Arbejdskraft til Roemarkerne. Det ærede Medlem, der bor midt i det skønne Lolland, er maaske saa meget herinde, at han ikke har tilstrækkelig Føling med Befolkningen paa sin Egn, ellers kunde det ærede Medlem ikke være uvidende om, at der er stor Mangel paa Arbejdere i den korte Sæson til dette Arbejde, der, i hvert Fald i Efteraarsmaanederne, er noget af det mest ubehagelige Arbejde i de danske Marker. Det er ganske givet, at jeg ikke vilde gaa med til denne lille ekstra Pris som Præmie, hvis jeg var sikker paa, at der var Arbejdere nok i de to Sæsoner, under Luggingen og under Hjemtagningen. Jeg har ment, der var Anledning dertil, fordi det er saa kolossalt livsvigtigt for Landet i disse Aaringer, at vi — i Modsætning til tidligere, som det ærede Medlem Hr. H. C. Andersen ogsaa var inde paa — kan eksportere en ikke ringe Part af Produktionen til gode Priser og fremskaffe mere fremmed Valuta, for hvilken vi kan købe særdeles nødvendige Varer, som kommer fra vore tre skandinaviske Broderlande. Det var udmærket, at

Arbejdet gik saa relativt godt i Fjor, som det gjorde. Det skyldes det herlige Efteraarsvejr, vi fik; i Midsommertiden regnede det ganske vist meget, men det gode Efteraarsvejr klarede Sagerne. Vi haaber, at det samme bliver Tilfældet i Aar. Det ærede Medlem Hr. H. C. Andersen var ogsaa inde paa dette Spørgsmaal, da han sagde, at Arbejderne foretrak Arbejdet hjemme fremfor at skulle et længere Stykke Vej til Roemarkerne, men det skal jeg lade ligge. Det ærede Medlem Hr. H. C. Andersen havde fuldstændig Ret i, at det, vi ønsker — og det maa alle ønske —, er, at vi faar den størst mulige Produktion, og, jeg tilføjer, at vi faar den størst mulige Eksport. I øvrigt vil jeg regne med, at da vi nu har faaet dette permanente Rigsdagsudvalg, vil Udvalget kunne følge Tingene fra Tid til anden og give Tingene og Ministeren Oplysninger, som kan danne Baggrund for Fremtidens Dispositioner. Udvalget er sammensat saaledes, at der er Grund til at tro, at det, dette Udvalg ønsker, vil kunne gennemføres paa den høje Rigsdag.

Det ærede Medlem Hr. Krarup var inde paa en Omtale af den ogsaa efter min Mening relativt lille Aktiekapital, som dette gamle vellede Selskab har, naar man ser hen til dets mægtige Værdier i Form af Bygninger, Maskiner, Arealer o. s. v., og at de svenske Fabrikker har en Aktiekapital, der er omtrent 4 Gange saa stor, nemlig 80 Mill. Kr. Det ærede Medlem nævnte ogsaa, at der var ikke saa særlig stor Forskel paa de to Virksomheders Størrelse, men mig bekendt er de svenske Fabrikker vist nok 50 pCt. større end de danske — det skal jeg dog ikke helt kunne garantere for, men i hvert Fald er det ikke det, det kommer an paa. Nu mener jeg det forsvarligt at holde det gaaende i indeværende Aar, uden at der sker nogen Forandring. Det er et Spørgsmaal, der er kommet frem i Folketingsudvalget; det var ikke mit Ønske, da jeg fremsatte Lovforslaget, men der kunde ikke skaffes Flertal for Lovforslaget, uden at man gik den Vej. Forhaabentlig vil Sukkerudvalget i det kommende Aar gøre sin Indflydelse gældende, hvis Fabrikkerne skulde blive i Stand til at fremlægge saa stærke Beviser over for Udvalget og over for mig, at Sagen atter kan blive optaget.

Jeg takker paa ny de ærede Ordførere for Tilslutning til Lovforslaget, hvad der for mig er det vigtigste.

C. E. Christiansen: Maa jeg sige med Hensyn til den gentagne Udtalelse om den store Mangel paa Arbejdskraft i Sukker-